

Kirvu, 28-5-33.

Rakas Anna Eskelinen,

Älkää ajatelko, että olen ollut kiittämätön, kun en ole kirjoittanut Teille näin pitkään aikaan. Sitä en, — olen aina sydämessäni niin kiitollinen ja muistan Teitä joka päivä. Mutta olen ollut kuin hämmästyksellä lyöty siitä hyvästä karamust, joka on minua kehdannut, että minun ole tarvinnut huolehtia raha-asiasta. Toiselta puolen tämä rahojen runsaus on tehnyt minut josskun verran itsekkään varovaiseksi: en tahtoisi, että hyvä onneni heti loppuisi, ja sentähden olen käyttänyt rahojani jonkun verran osavaltaisesti. Tahdon selittää. Sisarekseni (hän on miehensä kuoli vuoden alussa) olen yhä velkaa 75,000:—. Pankeissa minulla on noin smk. 40,000:—. Tuokin niistä lyhennän velkaani, sillä kun kerran tuloni eivät riitä kaikkiin menoihin, täytyisi minun joka tapauksessa tehdä velkoja. Olen ajatellut: ei a. e. jätä sitä pahana, että olen lainannut ja yhä tulen lainaamaan hänen antamiaan rahojen juoksevia menoihin, kun kuitenkin joka vuosi viime aikoina olen saanut hankkia rahojen jostain. Tämä on nyt tehnyt elämäni huolettomaksi, kun minulla on ollut tuomunvoinen kassa, josta ottaa. Sanokaa kuitenkin, rakas Anna, minulle mielepitäenne: olenko erehtynyt? olenko ollut liian osavaltai-

Yksin?

Tässä nyt olen ollut Kirvussa kylpemässä ja pa-
han alkua vuosikokoukseen. Sitteen kokouksen jälkeen me-
nen kotiin Pilpalaan. Kirvu on tehnyt minulle paljon
hyvä. Verenpaine, joka oli noin 210, on alentunut Hor:een
Toivon, että se vielä alenee. Painoni on alentunut yli
2½ kiloa. Sydämenlyönti, joka aina oli yli 80, välistä
lihella 100, on alentunut normaaliksi (68). Saa näh-
dä, ehkei minun tarvitse mennä Jallpachin Feileisiin
luo. En tiedä rüttäisikö R.R:n antamat matkarahat
enää siihen. Kuitenkin menen, jos kehtäsen sen välttämättä.
Toivakseni. Mutta joka tapauksessa lepään jonkun aikaa
kotona, jätetään Kirvu-hoitoa.

Voit, jospa että nyt väryisi minua! Olen saas-
nut siltä niin paljon kokea, että ihmiset innostuvat ja sitten
väsyvät, kuin ei minulla ole mitään heille antaa. Mutta
luvanustan, että "lunasin alusta lähtien erikoista luottamus-
ta Teihin." Hän on toisenlainen, häneen voi luottaa.

Amerikan matke pyöri tyhji mielessäni. Tuu-
tiin melkein siitä, että siitä voisi tulla paljon "huvimatke"
siinä mielessä, ettei se tuottaisi, vaan veisi rahaa. Mat-
ta jos siitä sittemkin olisi jotain hyötystä?

Annikki R. on näyttänyt minulle kirjettä
ne. Voi kuinka hauska on ollut niitä lukea! Kiitos läm-
min!

Aurinko paistaa ja kesä on alkanut. Kaikki
hyvät voimat Teitä siunatkoot, rakas Anna-tyttöreni.
Kiitollisuudella Teidän P. E.